

ԸՆԿԵՐԻՍ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

ԱԻԵՏԻՔ ԻՍԱՀԱԿԵԱՆԻ

Այլ ամպերին ամպ մ' էլ հասաւ,
Ուռինները լուռ կուլան.
Ա'ս, յարդերիս յարդ մ' էլ հասաւ,—
Ո՞ր ես, ազիզ ընկեր ջան:

Արևն ընկաւ ծովի խորքը,
Սև', մութ շուքը ծովն առաւ.
Ա'ս, ընկեր ջան, ծաղիկ թողմար,
Քու սև սուգը սիրտս առաւ...

Քերեղմանդ հողին հաւսար,
Կորար, չ'կաս, հոգի ջան,
Հիմա քամին վրէշ կուլայ,
Չես իմանում, ընկեր ջան...

1898 թ. Օգոստոս.